

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 și 15 ale fiecărui lună și se plătesc tot d'una înainte
In București la Casa Administrației
In județ și străinătate prin mandat postale
Un an în lăru 30 lei; în străinătate 50 lei
Sase luni . . . 15 25 . . .
Trei luni . . . 8 18 . . .
Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ

BEDACTIA

No. 8 — STRADA CLEMENTEI — No. 8

EPOCA

TELEFON

APARE ZILNIC LA 8 ORE DIMINEAȚA CU CELE DIN URMA STIRI SI TELEGRAME ALE NOPTEI

MOȘTENIREA

Dacă cupiditatea liberalilor n-ar fi de ajuns ca să explice opiniile uriașe pe care le fac pentru a se menține în situația de administrator ai avutului nostru public — groaza lor de a se retrage înainte de a fi lichidat falimentul justifică absolut aceasta tenacitate.

A ceda locul unui partid pro-ativnic, ar însemna, din partea liberalilor, în stare de azi, să dea registrele pe mîna judecătorului de instrucție — și registre care afirmă neîndoios că falimentul nu e simplu.

Situația financiară e deplorabilă. Scriptele ministerului de finanțe acuză, neîndoios, operațiunile cari frizează de a dreptul codul penal. Cheltuieli ordinare s'au soldat cu din paragrafe extraordinaire — și, într'un cuvînt, întreaga fizionomie a bugetului se deosebește adinc de starea reală a lucrurilor.

In chestia națională s'a procedat cu o primitivitate, care trebuie să fi desgustat și pe cel în folosul cărora se lucra! S'a curmat dintr-o dată, și printre procedare brutală de lașă, ori-ce năzuință legitimă din partea celor cari își puseseră toate aspirațiile în tactul și mijloacele intelectuale ale d-lui Sturdza.

O retragere în așa situație, ar fi o sinucidere din partea liberalilor și o mare dificultate pentru moștenitor. Aceasta explică și frenzia colectivistilor de a păstra provizoratul și puțina grabă ce punem noi ca să luăm succesiunea.

Trebue lăsată colectivitatei sarcina de a șterge, cu restul ei de demnitate, ignominile pe care le-a inscris în istoria noastră contemporană, și numai după ce se va fi istovit în grija de a acoperi urmele nemerniciei ei, să-i dăm lovitura de picior de care se teme zadarnic astăzi.

Pentru noi situația e clară: guvernul, batut în toate chestile pe care le-a abordat pînă azi, nu se mai ține în picioare de căd în virtutea puterii de inertie. Atîrnă de conservator să rupă acest echilibru aparent, pentru ca colectivitatea, putredă și fără temei, să se prăvălească — și de astă dată pentru tot-d'a-una.

Inainte, însă, de a da lovitura care să hotărască de soarta acestui putregai imund, trebuie lasat adversarului destul timp ca să îngroape morții a caror emanație pestilentială a vîțiat atmosfera. Alt-fel, dacă am pierde răbdarea, ar trebui, o dată cu succesiunea liberalilor, să luăm neapărat și sarcina de a face noi desgustațoarea opera de higienă morală, de care se simte atîta nevoie în urma hotărului colectivist — și aceasta sarcina ne repugnă.

Primele ședințe ale Parlamentului vor claresc situația, sperăm, și, atmosfera o dată purificată, asaltul din urmă va fi lesnicios, fără să riscam să avea să răspundem noi pentru actele fără nume săvîrșite de adversari noștri.

Știm că Voința Națională nu va

primi rationamentul acesta — dar nu ceea ce cugetă organul guvernului face obiectul preocupațiunilor noastre. Voința e cutezătoare tocmai fiind că e slabă — intocmai ca negostorii mofuzi de fapt, cari ieftesc marfa în ajunul falimentului.

Această fanfaronadă, însă, a cărei temeinicie o cunoaștem de cind cu afacerea Mitropolitului Ghenea, nu întârsește situația guvernului cu nimic și nu micșorează ascendentul pe care l-am capătat noi asupra opiniei publice în aceeași măsură în care partidul liberal l-a pierdut.

Colectivitatea ne-a făcut, în timpul din urmă, așa de neașteptate servicii, nouă conservatorilor, în cit pe viitor, dacă nu va mai exista, vom simți adesea nevoia de a o născoci.

GERERE NEPREVĂZATOARE

După cum se va vedea la rubrica informațiunilor, ziarele maghiare pretind că un ungur ar fi fost bătut în fața otelului Dacia, la șesirea intrunirii grupului liberal-democratic, și cu mult zgomot cer intervenția diplomatică austro-ungure spre a obține satisfacțione de la guvernul român.

Ne mirăm de usurința cu care se ridică asemenei cereri pe temeiul unui fapt închipuit.

E absolut inadmisibil ca un ungur să fi fost bătut și nimeni nu are nici o cunoștință de un asemenea fapt.

Intervenția diplomatică spre a obține satisfacție e dar absolut fără nici un rost.

Nu putem considera zgomotul ce se face de presa maghiară și cererea de satisfacție de căd ca un semn al considerațiunii de care se bucură guvernul român sub conducerea d-lui Sturdza.

ANARHIA DIN PARTIDUL CONSERVATOR

Situația guvernului și partidului liberal este desperată. Si iată de ce de cîteva zile oficioasa Voința vrea cu orice preț să prăpădească și partidul conservator. Ba anunță că d. G. Panu se va retrage supărăt din partidul nostru, ba că grupul radical (?) se va deslipi de noi și alte surubări. Într-o altă zi inventează intrigă și supărări intestine.

In fine, aseară, Voința, sub titlul de «Anarhia în partidul conservator», ne dă lovitura de grătie, cind spune că ne găsim într-o stare desperată, pentru că d. G. Em. Lahovari de la «Independența» nous a brâve la politesse, cum s'ar zice.

Cit sunt de naiv colectivistă dacă își închipuesc că ne supără balivernele lor.

Declarăm d-lui Gogu Cantacuzino că suntem perfect mulțumiți de situația partidului nostru.

Si suntem mulțumiți pentru că oricât ar căuta d-sa să ne probeze că anarchia există în partidul nostru pentru că *Timpul* a clarificat situația. Tarefăță de partidul nostru său pentru că un domn s'a retras din partid, ridicând pildelor ce aduce este tocmai proba cea mai hotăritoare că partidul conservator se bucură de cea mai splendidă situație.

Si ne vine să ridem cind vedem pe Voința vorbind de anarhie, ea tocmai, care reprezintă un partid care numără 70 de fracțiuni, 35 de grupuri, 100 de grupule, cu nu știm ciștă sefi și sub-sefi.

Voința, dragă, vino-ți în fire.

A se vedea la informațiuni organizarea învățămîntului superior, după ante-projectul d-lui S. Haret.

REFORMA INVATAMINTULUI SECUNDAR SI SUPERIOR

Invățămîntul secundar

Aveam sub ochi ante-projectul de reformă al învățămîntului secundar și superior, alcătuit de d. S. Haret.

Primul capitol tratează despre invățămîntul secundar.

In loc de septe clase, ca pînă acum, liceele vor avea opt clase.

In cursul inferior, cursurile liceale vor fi comune. Incepînd din cursul superior însă, cursurile se despărțesc în secțiunea clasica, în care se vor invăța umanitățile, și în secțiunea reală, în care se vor predă științele și una din limbi engleză sau italiană, cari vor fi obligatorii.

Va mai fi și secțiunea fizico-naturală, în cazul cind școlarii din secțiunea clasica vor înlocui studiul limbii elene prin acela al Geografiei, Fizicii, Chimiei, Științelor naturale și Higienei.

Școalele secundare de fete

Școalele secundare de fete de gradul I nu vor avea de căd cinci ani de studiu elementare, din care patru vor fi consacrați îmbogățîrii cunoștințelor, cel de-al 5-a fiind «în special consacrat studiilor necesare femeiei».

Vor fi și secțiunea fizico-naturală, în gradul al II a, în care se vor dezvolta și completa studiile din școalele de gradul I, cu adăugirea noțiunilor de psihologie și logica și a uneia din limbi italiane sau engleză.

Durata acestor studii va fi de cinci ani și admisierea în ele nu se va face de căd prin concurs între absolvențele școalelor de gradul I.

Toate școalele de fete de gradul al II vor avea și interne.

Directorii

Ante-projectul d-lui Haret stabilește o normă în numirea directorilor liceelor și gimnaziilor.

Nu vor putea fi numiți directori de căd:

1) profesor titular secundar cu opt ani de serviciu;

2) profesor și agregat universitar;

3) foșii și actualii membri ai consiliului permanent și foșii inspectori școlari;

4) foșii profesori secundari sau superioiri, cu titlu definitiv, trecuți la pensiune.

Pentru directoarele școalelor de fete se păstrează aceeași normă, cu singura deosebire că vor putea fi numite și persoane străine învățămîntului, în vîrstă de cel puțin 30 de ani și posedind titluri academice.

Se facează o leaă de 300 lei directořilor de liceu și directoarelor de gradul II și 200 lei celor de gimnázii și directoarelor de gradul I, în afară de onoraria de profesor și gradățile cuveniente.

Dispozitivele relative la consiliile școlare și la conferințele profesorilor rămîn aceleași, ca în vechea lege.

Inscrierea elevilor

Se stabilește o restricție pentru înscrierile elevilor în clasa I. Cind, în urma cererilor, locurile disponibile dintr-o clasă vor fi ocupate, nu se vor mai admite, din celelalte cereri, de căd ale elevilor care vor avea media generală cea mai mare.

Pentru celelalte clase, elevii vor trebui să pozeze certificatul de promovare din toate clasele precedente.

Efectivul unei clase va fi de 30 pînă la 60 elevi.

Bacalaureatul actual se înlocuiește printr-un concurs, «în scopul de a dovedi mai ales—spune ante-projectul—înfluența studiilor facute asupra formării cunoștințelor elevilor».

Acest concurs se vor face în zilele de 20 pînă la 25 Iunie, înaintea unei comisiuni numita de minister și compusă din patru profesori și școale și un profesor universitar, ca președinte.

Într-o clasă pot fi pe lingă toate școalele secundare, lăsându-se ministerului o deplină latitudine de a înființa ori unde va vîne.

Provizoriul actual vor fi desființați. Directorii școalelor secundare vor fi și directori ai internatelor.

Recrutarea corpului didactic

Pe lingă titlurile academice, ante-projectul cere și profesorilor secundari un concurs de capacitate, «care va avea de obiect să probeze cunoștințele și aptitudinea necesară de a preda cel puțin două specialități și cel mult trei».

Concursurile se vor face la fiecare trei ani și vor consta din probe scrise și orale pedagogice.

La școlile secundare de fete, cursurile vor fi predate numai de femei, afară de cursurile de religie, cari vor fi încredințate clericilor hirotoniști tîrati.

Ante-projectul schimbă cu desăvîrsire sistemul actual de plată.

Art. 35 zice:

«Leaă fixă va fi de 120 lei pe lună, pentru profesorii definitivi de licee și gimnaziu, pentru fiecare 4 ore sau fracțiuni de 4 ore de curs pe săptămînă;

«100 lei pe lună pentru profesorii de școale secundare de fete, pentru aceeași număr de ore;

«70 lei pe lună pentru profesorii de religie și pentru maestrări definitivi.

«Acestă cifre vor fi măsurate cu 10 la sută pentru profesorii și maestrări provizori și cu 20 la sută pentru suplinitori.»

Gradajuna rămîne aceeași.

Fedepsele ce se prevăd, în caz de abateri, sunt: avertismentul, amenda, cenzura, suspendarea, permutearea, excluderea temporară și, în fine, excluderea

membrilor comisiunii se numesc pe 6 ani.

* * *

Se asimilează în total profesorilor secundari, membrul corpului didactic normal primar.

CE-I D. HARET ?

Mai mulți profesori, cari au fost întăriți de la școalele noastre din Macedonia, veniseră în București ca să reclame la ministerul de instrucție lefurile lor rămase neachitate.

Drapelul afirmă că d. Haret a sărătit pentru reintegarea acestor profesori, dind și un avans de bani acelor cari nu au fost plătiți. Tot Drapelul adaugă însă că deodată, așa din sein, d. Haret abandonat opera bună pe care o începusé, declarind profesorilor că nu mai poate face nimic și subliniind această declarație printre puternici.

Acestea sunt propriile cuvinte ale ziarului liberal.

Nu știm întru că faptele, așa cum le afirmă Drapelul, sunt conforme cu realitatea.

Pentru moment admitem că d. Haret a sărătit tot că se îstrebuie.

Dar ne întrebăm:

Pentru ce a abandonat d-sa buna cale ce apucase?

Horaș îl reîntregrează pe profesor și să le plătească lefurile, pentru ce deodată i-a părăsit?

Cine l-a determinat la aceasta? Nu cumva că unul dintre profesorii care au fost întăriți de la școalele noastre din Macedonia, veniseră în București ca să reclame la ministerul de instrucție?

Cerem numai de căd o lămurire. Cerem ca numai de căd să se lămurească cine a deturat cel puțin 2000 lei trimis d-lui Pădeanu la Bitolia, ca să plătească lefurile profesorilor. Cerem că se să lămurească dacă d. Haret este ministru la departamentul instrucției și prin urmare ordinele sale se cade a fi executate, sau e un fleac ale cărui măsuri se contramarcă de primul venit.

D. Haret are cuvințul.

DIN STREINATATE

Carlismul în Spania

A inceput iarăș să se vorbească despre partizanii lui don Carlos, pretendent la tronul Spaniei.

ori în versuri către cer plinsul și dorul lor, și, deosebit de acești, milioanele de oameni, cărora nici un zeu nu le-dă sat să arate ce sufer și cari în chirinile lor se uită către cer, căruia nu i-e milă de el. Ab, și de această boală nu este altă scăpare de cît moarte. Pentru cel ce a găsat numai o dată parfumul florei albastre nu este nici o oră liniștită pe lume. Ca un ucigaș blestemat sau că jidovul care a guțit pe Mintuitul lumel de la pragul casei sale, el este impins înainte și mereu înainte, ori cît îl vor dura pieciorele sale pline de râni și ori cît ar simți nevoia de a s'î odihni în fâne capul. Firește, el se va ruga, chinuit de stări, să i se dea o băutură ca să se răcorească, însă el va înăpăta cană fără să mulțumească, pentru că o mușă plutește d'asupra apel, sau pentru că vasul, chiar de ar fi fost de asbestos, nu era curat, așa că pentru un motiv sau altul el nu s'a răcorit.

• Răcorea! Unde este ochiul, în care am privit o dată, fără să mai voim a privi altul, mai strălucitor, mai plin de foc? Unde este pieptul pe care ne-am odihnit o dată, fără să mai voim a auzi palpitind altă înimă, mai caldă, mai arzătoare de amor? Unde? te întreb, unde?

• Amorul este parfumul florii albastre, amorul care umple lumea întreagă, și în orice ființă pe care o iubești din toată inima, ai găsit floarea albastră.

• Însă așa nu deslegă problema, căci tocmai condiția de a iubi din toată inima nu o putem împlini. Care din noi poate iubi din toată inima? Nu suntem așa de obosiți, aşa de istovit, în cît nu avem nici puterea nici curajul trebuincios pentru un amor aderevărat, profund, pentru acel amor care nu se odihnește și nu încreză de cît după ce s'a apropriat fie care găndire a spiritului nostru, fie-care simțire a inimii noastre, fie-care picătură de singe din viinea noastră.

• Această explicație este fină și frumoasă, ea este chiar adeverată, însă nu e completă. Floarea albastră este nu numai în anor; este perfecționarea în toate direcțiunile vieții, și prin urmare fericirea ideală, dar curat personală. Dorul după această perfecțion este una din trăsurile de căpetenie ale romanticismului german și în deosebi ideea fundamentală a romanului lui Novalis, iar misterioasa floare albastră este simbolul multumirii desăvîrșite, al fericirii ce umple tot sufletul. De aceea ea planează înaintea noastră, înainte de a o descoferi noi; de aceea omul o visează, înainte de a o zări; de aceea o prezintă cînd aici, cînd colo, pînă cînd se convinge că ea este o iluzie. Însă omul simte parfumul ei cînd mai slab cînd mai tare, și se imbată de dusă. Chiar dacă el zboară ca un fluture din floare în floare și se opreste cînd pe o viore, cînd pe o floare tropicală, în realitate el aleargă după desăvîrșita fericirea ideală, după floarea albastră.

• Cu această mică introducere sperăm că bucatei lui Eminescu, Floare albastră, va fi mai înțeleasă pentru marea majoritate a cititorilor săi.

Ang. Demetrescu.

Luni: O nuvelă de d. Al. Antemireanu.

Litere, Artă, Știință

SAHARA^{a)}

In Africa—văzduh de aur—
Sahara stă sub cer albastru.
Pe 'ntinsul ei puști și talnic,
Ca sufletul unui sihastru,

Apar din cînd în cînd ființe
Si 'n urmă sub nisipuri zac,
Cum nasc și mor atîțea doruri,
In pieptul unui om sărac.

Sahară, dacă ta pustie
Si viețile ce 'n ea se sting
Pe unii îl infiorează,
Pe mine mă silesc să pling.

Un suflet fără de iluzii
Si ars de-a suferinței pară
Se-aseamănă atîț de strănic
Cu tristul tău puști, Sahară.

G. Russe Admirescu.

In editura librării Sfetea, va apărea ziile acestea un nou volum de Versuri, datorit tinăruului poet St. O. Iosif, cunoscutul traducător al lui Petofi.

Joi, 16 Octombrie, d. profesor universitar, C. Dissescu, și-a inceput cursul său de Istoria Dreptului, la facultatea juridică.

Sala în care distinsul profesor și-a ținut prelegerea, era literalmente "înțesată" de auditori: studenți, avocați, doamne, etc. A fost una din cele mai strălucite prelegeri cari s'a facut la Universitatea noastră.

D. Dissescu, în această primă lecție, s'a ocupat de deosebitele concepții pe care noțiunea Drept le-a imbrăcat în deosebitele vremi și la deosebite juriconsulti, combătind în deosebi definitia dată de d. profesor Danielopolu.

Sperăm că în curind vom putea da în rezumat această prelegere importantă.

^{a)} Din drăgălașul volum «Vise Roze», apărut de curind.

INFORMAȚII

Ante-projectul d-lui S. Haret

Învățămîntul superior

Universitățile sunt persoane juridice, capabile de a dobîndi și poseda și vor fi reprezentate prin senațele profesionale, cari pot delega puterile lor rectorilor sau unora din membrii lor.

In privința studenților, se prevede pe deapsa ștergerea din matricula, în cazul cînd vre unul din ei nu și va fi trecut examenele, în timp de două ani.

Pedepele ce vor trebui să se aplică studenților și rămas aceeașt. S'a adăugat numai închiderea unuia sau mai multor cursuri, în caz de turără grave. Ea va putea fi pronunțată de senatul universitar sau de ministru.

Ante-projectul se ocupă și de asociația universitară ale studenților, cari nu se vor putea constitui, de cît cu autorizația rectorilor.

Vor fi diplome de licențiat și de doctor. Diplomele obținute în străinătate, sunt supuse la examene de echivalență, la cari vor fi supuse și certificatele de studii secundare.

Pe lungă profesori, proiectul mai prevede agregații și docenții.

Acești din urmă vor face cursuri libere, nu vor fi plătiți de Stat și nu vor putea funcționa de cît în urma autorizației senațelor universitari.

Docenții vor depune examene de abilitate și vor fi numiți de ministru.

Aggregații vor putea deveni profesori, în caz de vacanță, după o practică de 5 ani.

Numirile în posturile de agregații și profesori se vor face după avizul senațului universitar, din liste postulanților ce îi va prezenta ministerul.

Nu numai titrații pot fi profesori, ci și orice alte persoane cari se vor fi distins prin lucrări științifice de mare însemnatate, în specialitatea catedrei valante.

Cum se vede instituția concursului este destinsă. Totuși ea va funcționa, numai într'un anumit caz:

Cind va fi lipsă de candidați pentru ocuparea catedrei, spune art. 68, atunci se va publica concurs de agregație.

Lesile profesorilor universitari vor fi de 900 lei pe lună, iar ale aggregaților de 500 lei.

Se prevăd diurne rectorilor de 300 lei pe lună și decanilor de 150 lei.

Se instituie senațele universitare, cari vor fi prezidate de rector.

Ele vor administra averea universității, vor pregăti bugetele, se vor pronunța asupra acceptației legătelor și în chestiile de disciplină.

Senatul se compune din rector, decan și cîțiva membri de facultate aleși de profesori.

Vor mai funcționa alătura cu senatul alte două instituții: consiliile de facultate și consiliile universitare.

Incidentul de la Dacia.—Relațiunea ziarelor ungurești.—Intervenția diplomatică a Ungariei.

Incidentul de la Dacia

Ziarele ungurești susțin cînd după amiazi sunt agitate de un incident ce s'ar fi petrecut Duminica după amiazi în fața otelului Dacia, după întronirea convocată de d. N. Fleva. Acest incident și relatul de toate zilele ungurești cu comentarii senzaționale.

Relațiunea ziarelor ungurești

Bupapesti Hirlap, Egyetértés, Magyarország și Magyar Hirlap dău incidentului o importanță politică extraordinară. Îată, de pildă, ce spune Magyar Hirlap, în primul său articol de la 28 Octombrie, stil nou:

In ce privește meetingul lui Fleva, el a fost încheiat într'un mod vrednic de nobilii români. Au băut zdravă în mijlocul strădelor pe un biet vizită, al cărui singur păcat a fost, că e ungh sau că a eșit în uniformă ungurească înaintea patrioților valahi cari se risipă de la întrunire. Si pe cîte vreme pumnii se imbulzează asupra nevinovatului servitor, eroii naționali valahi n'au uitat să injere în mod ireproductibil tot ce este ungh.

«Faptul în sine, că a fost băut un vizită, nu e ceva tragic. Dar închipuiu-vă că ungh băut să fie din întimplare englez, iar nu ungh. Ce s'ar întâmpla atunci? S'ar întâmpla că imediat după această insultă, ministrul plenipotențiar englez din București ar primi un ordin telegrafic ca în numele Marei Britanii să ceară satisfacție pentru supusul englez ultragiat pe nedrept.

«Așa și bine. Aceasta o prețină autoritatea fie cărel național cu ambii.

«Unde e autoritatea statului nostru ungar?»

Intervenția diplomatică

Toate zarele ungurești, citate mai sus, cer guvernului Bánffy să intervină de urgență pe cale diplomatică, ca să se dea satisfacție Ungariei pentru această insultă.

Magyar Hirlap lasă să se înțeleagă chiar că intervenția diplomatică să și facă deținută.

«Si oare, gîndindu-ne la soarta vizităului ungh, ar îndrăzni vrul dintr-o altă cale, de cînd incognito, în ceea ce privește naționalitatea sa?

«E aproape sigur că acel popor brutal, care în mase mari a căzut cu virtuozitate asupra unui om, ce nu se poate apăra, ar profită din nou de poziția sa favorabilă, că insulse fară frică pe un ungh rătăcit pe pămînt romînesc.

«Guvernul nostru n'ar trebui să se teamă de România. Autoritatea statului Maghiar are nevoie ca neastimpăratul statu-

tilor să să răspindească pretutindeni stirea că decorația lui Leszensky n'are absolut nici o importanță.

Printre aceia cari au intrat în solda d-lui Sturdza în această cestiu se află și un fruntaș aurelianist.

D. Dim. Sturdza a convocat telegrafic dia Sinaia pe azi după amiazi consiliul de ministri.

Contele Bray de Strinburg, nouă ministră plenipotențiar al Germaniei, a fost primit eri în audiență solemnă de către M. Sa Regele, la Castelul Peleș.

Reforma legei de recrutare

D. general Berendt, ministrul de război, a înaintat consiliul de ministri, proiectul de lege pentru modificarea legii de recrutare în armată.

Exponerea de motive cu care d. general Berendt a înaintat acest proiect de lege, arată că pentru apărarea ţării și pentru a fi în tot-d'aura cu o armată bine pregătită trebuie ca să pregătim pe toți locuitorii ţării de a purta armele și de a căuta să avem mijloace suficiente pentru a forma destule grade de rezervă cu care să se poată încadra efectivile în caz de trebunță.

Printre principalele modificări introduse prin acest proiect în legea recrutării este aceea că **streinii să nu mai fie supuși la serviciul militar**, răminind ca acel scutit să fie supus unor taxe fixe pe venit și cari să constituiează tezaurul războiului.

O altă modificare este aceea că tinerii cari pînă acum, fiind dispensați de serviciul militar, nu erau chemați de cătă în timp de război, prin actualul proiect ei vor fi chemați a face un serviciu de patru luni pentru instrucție.

Frateli i Mendl

Casa Fratelli B. Mendl din Brăila ne trimite următoarea telegramă:

In Epoca de astăzi reproducă stirea cum că Neue Freie Presse din Viena publică o telegramă din Paris anunțând că casa Frații Mendel din Marsilia, care are activitatea sa în curs de 25 ani, de la 1872-1897.

— Teatrul Băilor Eforiș. Joul 23 se va deschide nouă teatru de varietăți în sala Băilor Eforiș. Teatrul e complet restaurat. Printre străucitele achiziționate facute de d. Haimovici, care s'a întors din străinătate, vedem figurind pe celebrele: M-elle Față, Hilarie, Lennes, Cinq Batignols, Quartet Mondains, etc.

D. I. A. Stern, bine cunoscutul agent de publicitate, s'a întors din străinătate și a reluat ocupația chiar de azi.

le vecin să primească o lectie de la noi pe cale diplomatică.

«Si primul nostru ministru Bánffy are reputație că e om energetic și bun maghiar.

«Primul ministru ar putea să continue față cu România acea politică pe care a avut-o față de agitațorii daco-români pe cînd era încă fispan (prefect) de județ.

«Motivul pentru această politică ar fi a-sigurarea autoritatății Statului Maghiar».

SPORT

Unirea velocipedică a României a hotărât ziua de Joul 23 curent, pentru campionatul anual pe drum, care se va alerga între București-Ploiești și înăpăratul (116 kilometri).

Plecările se va da la rondul al II-lea al sezonului Kisseleff, la ora 10 a.m.

Premiurile vor fi următoarele:

Premiul I : 140 lei și o medalie de argint.
II : 80
III : 40
IV : 25

Inserierile se primesc pînă Miercuri 22 curent, ora 4 p.m., la sediul social, 43 str. Stirbey-Vodă.

Comitetul U. V. R.

ECOURI

Prin primul raportul societății școlare Dragos, din Volovăt, Bucovina, a-supra activitatea sa în curs de 25 ani, de la 1872-1897

— Teatrul Băilor Eforiș. Joul 23 se va deschide nouă teatru de varietăți în sala Băilor Eforiș. Teatrul e complet restaurat. Printre străucitele achiziționate facute de d. Haimovici, care s'a întors din străinătate, vedem figurind pe celebrele: M-elle Față, Hilarie, Lennes, Cinq Batignols, Quartet Mondains, etc.

D. I. A. Stern, bine cunoscutul agent de publicitate, s'a întors din străinătate și a reluat ocupația chiar de azi.

Grecia și Turcia

Constantinopol, 17 Octombrie. — O ira-de autorizări pe consulii otomani din Atene și celelalte orașe grecești să reia indată posturile lor.

Ministrul turcesc la Atene nu se va întoarce la postul său de cîd după semnarea tratatului de pace definitiv.

Au fost însoțite la gară de perechia mare-ducală.

Londra, 17 Octombrie. — Intr'un discurs tîntit la Bristol, Sir M. Hicks Beach a constat că politica marchizului de Salisbură a scăpat Grecia de urmări proprietățile sănătății și a menținut pacea Europeană.

Intruce pîrveștea cestiușa monetară, oratorul a declarat, că nici guvernul, nici banca Engleză nu vor adera un singur moment măcar, la un act care să poată atinge stocul de aur existent în țară.

Budapesta, 17 Octombrie. — Camera magajelor a adoptat proiectul de compromis provizoriu cu Austria, proiectul prelungind compromisul finanțier cu Croația și exercițiul provizoriu.

Belgrad, 17 Octombrie. — În cercurile bine informate, se taxează de născocirea rea voioasă, zvonul ce circula în privința unei călătorii a Regelui Alexandru în străinătate, în vederea încheierii nouă căsătoriei a Regelui Milan.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Demisia d-lui Al. Djuvara

Toate ziarele care au tăcut și chiar același care au desmînuit stîrpele dată de Epoca acum cite-vi zile cu privire la demisia d-lui Al. Djuvara, ministru de justiție, se ocupă acum de această chestiune.

Însuși Drapelul în numărul său de azi povestind o sedință a consiliului de ministri, arată pretețul demisiiei d-lui Djuvara, același pretext pe care l-am comunicat și noi cititorilor.

Iată ce spune Drapelul, sub suggestivul titlu: Ieszenszky în consiliul de ministri:

Maș dăunăzi s'a tînt un consiliu de ministri care a durat vre-o cincă ore.

Ni se afîrmă că același ca și a pricinuit prelungirea acestui consiliu pînă la ora 11 noaptea, a fost o vîie discuție asupra decorării lui Ieszenszky. Unul din ministri ar fi susținut că tîrzie că guvernul e dator să dea un comunicat în această chestie, în sensul că decorația dinăuntru feroce al românișmului, se va retrage.

Ministrul care a cerut comunicatul a mai adăugat că chiar în cazul cînd nu se va retrage decorația lui Ieszenszky, tot să se dea un comunicat, căci nesiguranța în care e lăsată opinia publică, nu mai poate dura fără a se aduce un grav pre-judiciu guvernului.

Pentru motive de cari nu le cunoaștem, nu s'a admis părerea de a se da un comunicat.

Trebue să spunem franc: e o greșală, și o greșală foarte inexplicabilă, căci guvernul nu trage din ea nici cel mai mic folos.

Oră cită silință ne-am da și oră la ce tortură ne-am supusă mintea, nu putem găsi nici o explicație, faptul că guvernul, fie prin Monitorul Oficial, fie prin Voînța națională, nu voie să confirme sau să infîrme ceea ce-a fost afîrmă de-o Agenție Oficială, de Agenția română.

E foarte curioasă această tăcere, și cu desăvîrșire inexplicabilă.

Inceperea campaniei

Suntem în poziție de a-ța complete amănunte asupra acestei demisiuni.

Aurelianii, profitind de revoltă generală ce a produs decorarea lui Ieszenszky,

au socotit că momentul este bine-venit să

forze situația și să impună pe d. Eugen Stătescu ca omul situației.

D. Eugen Stătescu a împărtășit această

părere și, după citeva consulații cu d.

Al. Djuvara, a determinat pe acesta să ia

o atitudine energetică în cestiușa decorării

lui Ieszenszky.

Campagna d-lui Xenopol

In același timp, d. N. Xenopol a rezumat prin Drapelul lucrare de acum trei ani și d-lui Djuvara asupra cestiușei naționale, cu intenția să-l pună în ambiție.

Drapel în cîteva numere de-a rîndul

a reprosă chiar părțile cele mai energice din această lucrare, îndreptate în potriva primului ministru Bánffy și în potriva

«sfîrșitului său în cestiușa națională, d.

Ieszenszky.

Consiliul de ministri

Terenul astfel pregătit, d. Al. Djuvara

pune cestiușa decorării lui Ieszenszky la

ordinea zilei în consiliul de ministri ce

se-a tîntuit Miercură, 7 Octombrie.

Da-se declarat că guvernul nu poate să facă

alt fel de cît, — după demersurile zadarnice

pe lîngă Ieszenszky ca să renunțe la

decorație, — să publică prin Monitorul Oficial

un comunicat prin care să declare că în

virtutea art. 9 din regulamentul privitor la decorația Coroanei României să deposeze pe Ieszenszky de această decorație,

că fiind nedemn de a o purta.

Si după publicarea acestui comunicat

guvernul să se retragă.

D-nii Sturdza și mai ales Gogu Cantacuzino au izbucnit atunci cu violență în contra d-lui Djuvara.

Consiliul s-a sfîrșit în mijlocul celei mai

marți agitații.

A doua zi, Joi, 8 Octombrie, d. G. Em. Lahovari a avut o întrevadere cu d. Al. Djuvara.

Rezultatul întrevaderei a fost că în numărul de Simbătă al ziarului L'Indépendance Roumaine a apărut un articol, care susține că decorația lui Ieszenszky trebuie să se retragă prin Monitorul Oficial.

Identic același lucru ce a susținut și d.

Al. Djuvara în consiliul de ministri.

In același timp d. Tr. Djuvara este menținut la Constantinopol și d. Al. Djuvara și retragă prin cestiușa.

Misiunea d-lui Sihleanu

D-nii Sturdza și Gogu Cantacuzino vă-

sind că afacerea Ieszenszky a lăsat o în-

torsătură primejdiașă, au înșărnat pe

d. Stefan Sihleanu să meargă la Arad și

să determine pe cîte trei stîrziști de acolo

ca prin Tribuna Poporului să înceapă o

serie de articole, care să prezinte întregă

această afacere, ca fiind fără nici o im-

portanță politică.

In același timp o identică campanie de culise să se înceapă și în București în această cestiușă.

Prințul aurelianist a produs înșă o foarte rea impresie, că chiar unul din fruntașii lor s'a pretat la acest subterfugiu al d-lor Sturdza și Gogu Cantacuzino, făcind preluind propagandă, că decorația lui Ieszenszky nu prezintă nici o importanță.

Suntem informați că îndată după servire din Iași, consiliul de ministri va fi din nou sesizat în afacerea Ieszenszky.

Bacalaureatul și scoalele normale superioare

După cum se poate vedea din articolul nostru de reportaj din pagina I, anti-projectul d-lui Haret desfînțează bacalaureatul actual.

El este înlocuit printre urmări examen de capacitate, în scopul de a se dovedi influența studiilor făcute asupra formării cugării lor.

Acet examen se va trece, chiar în licență respectiv, înaintea unei comisii numită de minister și compusă din patru profesori ai scoalei, sub președinția unui profesor universitar.

Pentru completarea informațiilor relative la anti-projectul d-lui Haret, vom adăuga aici că scoalele normale superioare sunt desființate.

In locul lor se stabilesc un număr de bursieri ai Statului, care vor urma cursurile unui seminar pedagogic universitar. Internatele actuale se desființează.

O scenă caracteristică, petrecută între d-nii S. Haret și P. Poni, fost ministru al instrucției, ni se comunică din Iași.

Trimețind răspuns d-lui Poni, că ar dori să l'intilnească pentru a se înțelege asupra modificărilor introduse în proiectul de reformă al învățămîntului secundar, d. Haret a căpătat următoarea verde ripostă:

Rog pe d. Haret să nu se deranjeze, de oare ce am să mă duc însumul la București, pentru a mă înțelege cu d. Sturdza.

Supărarea d-lui Poni vine de acolo, că d. Haret și-a permis să modifice proiectul său de lege, fără să l'consulte.

D. colonel Vasile Cena, comandanțul brigadelor de artillerie din Timișoara, a fost înaintat pe ziua de 1 Noembrie st. n. la gradul de general.

D. V. Cena este al douilea general român în activitate în armata austriacă.

In diferendul școlat între d. N. Ghica Comănești și comitatul Czick din Ungaria, pentru proprietatea muntelui Solintaru, din județul Bacău, tribunalul din acest oraș a admis aplicarea sechestrului judiciar cerut de reclamant — d. Ghica, numind depozitar pe d. avocat Em. Neagu.

Comitatul Czick a fost reprezentat de d. avocat Răileanu, senator, iar d. Ghica de d. Vasile Sculi, avocat din Iași.

Cetățenit din Ploiești și Turnul Severin a cerut directiei C. F. R. de a li se acorda și lor reducerea de 50 la sută, pentru a participa la serbările ce vor avea loc la Iași, cu prilejul vizitelui MM. LL.

Se asigură că direcția ar fi hotărât să satisfacă această justă cerere.

Din Sigmaringen ni se telegrafliază că A. S. R. Prințul Ferdinand al României a sosit eri acolo.

Primarul din Constanța, județul domn Schina, a sosit în Capitală, pentru a se înțelege cu ministrul de interne, asupra înfîntării cartierului românesc din acel oraș.

După cîte știm, buna dispoziție de a se da locuri nu numai funcționarilor, ci și neguțătorilor, muncitorilor și celor-altele elemente stabile, a fost schimbată.

D. Schina vrea să populeze cartierul românesc din Constanța numai cu funcționari, ceea ce este o mare greșală.

Vom reveni.

La invitație scrișă ce i-a adresat primăria de Iași, de a azista la serbările pentru inaugurarea abatorului, d. dr. Lueger, primarul Viena, a răsunat multumind cu căldură pentru o noapte ce i-a săcăzit.

D. dr. Lueger regretă că nu poate a-zi la serbările de inaugurare și urmăresc cel mai mare posibil marți instituțional.

Cil pentru rugămintea ce i se face, de a da concursul său pentru exportul de vite și carne în Austria, d. dr. Lueger declară că nu poate face nimic, aceasta fiind o chestie care privește exclusiv pe guvernul austriac.

Răspunsul primarului din Viena e scris în limba germană, având însă lături și o traducere română.

Se știe, că d. Haret, în scopul de a cultiva sentimentele naționale, a înființat revista Albina, căruia mulți îl mai zic și Trințorul.

Pentru susținerea ei, d. Haret a înșărnat pe institutorul Tășca, căruia îl acordat congediu pe timp de un an, să cutreiere țara pentru facerea de abonamente printre învățători, preoți și tăranii.

In același timp, tot pentru susținerea Albinei, d. Haret i-a acordat și publicațiile ministeriale.

Si cu toate acestea, revista nu merge.

Desperat, d. Haret s'a văzut acum nevoie să recurgă la un nou mijloc de a impune revista: a dat un ordin circular tuturor directorilor de școli din țară, cerindu-le să săracușă să facă abonamente la Albina, în care scop le trimite și lista de abonamente.

Ceea ce nu înțelege d. Haret, este pentru ce o revistă, cu atîțea mijloace materiale, nu merge.

Atîțea altele se întrețin în țara românească, chiar renteași, și Albina d-sale abia urnește din loc.

Lucrul e ușor de înțeles. Cele-lalte reviste au comite de redacție aleșăde hărnicie și pricepere. D. Haret, sector și autoritar ca orăcare om de cifre, și-a ales comitetul Albinei din cei pe care i-a găsit în anticamera d-sale.

Aceasta e pricina pentru care revista cu sentimente nu poate merge și nici va merge.

D. Jules Brun va face să apară, în curind, la Paris, un volum de versuri, intitulat Sonnets Roumains.

Sonelete vor fi grupate pe seri: «Cele două coroane», «Din vremea de de mult», «Impresii de la Rucăr», «Cronici militare», «Pietrele cari vorbesc», «Fluvii și Marea», «Bucolice», etc.

Volumul, care va obține — nu ne înțeleg — un mare succes, se termină prin «Oda lui Lahovari».

Manifestul Ligei

Iată manifestul adresat către țara întreagă de comitetul central executiv al Ligel Culturei:

Fratilor,

Chamați, prin încrederea colegilor din toată țara, a conduce interesele Ligel, nu ne vom da în lătu de la nici o jertfă intru indeplinirea datorilor noștri.

Misiunea Ligel e mare și sfîntă: ea rezumă aspirațiunile unui popor leal și hotărît, popor de ordine și de civilizație, carele, în trecut, și-a împlinit cu eroism menirea și în viitor să va desfășura fără șovăire.

Drapelul nostru de a îl se înțemeiază pe țara și idealitatea rasei noastre, pe bărbătia cu care am stat zid de apărare a două

PUSCHIN

VISCOLUL

— Poveste rusească —

Pe la sfîrșitul anului 1811, epoca vrednică de amintire pentru noi, trăia la moșia sa Nenaradov bunul Gavril Gavrilovici R...

Era vestit în toată imprejurimea pentru ospitalitate și cordialitatea sa; vecinii săi veneau mereu la el să mânânce, să bea, să joace cărti pe cinci copeici cu soția sa Parascovia Patrovna, și că își să privească pe fiica lor, Maria Gavrilovna, tinără de 17 ani, palidă și bine făcută.

Trecuse ca o partidă bogată și mulți găduia la ea pentru ei însăși sau pentru filii lor.

Maria Gavrilovna fusese crescută cu romane franțuzești și prin urmare iubea. Obiectul alegeriei sale era un sărmăt sublocotenent din armată, atunci dus în condeiu în satul său...

Îndragostit noștri cornesundeau și se vedea în fiecare zi între patru ochi în padurea de pini său aproape de vechea capela.

Venirea erinii interrupse tînlirile lor, dar corespondența continua mult mai activă. Vladimir Nicolaevici, în fiecare din scriso-

rile sale o rugă să i se dea lui printre un mărit secret. Se vor ascunde citva timp apoi se vor arunca la picioarele părinților ei, cari de sigur că ar fi fost atinși în cele din urmă de astă statomie energetică și de nefericirea îndragostitorilor, le-ar fi zis înfașibil: «Copiii veniți în brațele noastre».

Maria Gavrilovna sovi mult timp; multime de planuri de fugă fură refuzate. În cele din urmă se invoi; în ziua hotărâtă, ea trebuia să nu cineze, să se retragă în camera sa sub cuivintul unei dureri de cap. Femeea ei de cameră era în complot, amândouă trebuiau să se coboare în grădină prin scară din dos, o să găsească afară din grădină o trăsură preparată cu care vor veni în satul Jadrino, de departe la cincet versete de Nenaradov și vor opri înaintea bisericelui unde Vladimir le va aştepta de la.

In ajunul zilei decisive, Maria Gavrilovna nu dormi toată noaptea; strînsă, împachetată rufările și baine, scrisoare lungă scrisoare unei sensibile domnișoare, prietenă sa și alta părinților săi. Era își luă adio în cele mai atingătoare expresiuni, aruncă vina pe forță iresistibilă a pasiunii și termină zicind, că ea va socoti ca minutul cel mai fericit din viață, pe acela în care îi s-ar fi permis să se arunce la picioarele părinților săi.

Venirea se infășură într-un sal, își puze un capot călduros, lău în mină gazeta și ești prin scrisoarea din dos.

Să lăsăm pe tinăra fată în grija destinului și a dibăcăl vizitului Tiroiki și să revenim la tinărul nostru îndragostit... De abia eșise Vladimir la cimp, cind vin-

tul începu cu o furie nebună viscolul ridică pînă în slăvi zăpadă și în vîrtejuri furioase o aruncă în față lui Vladimir, care nu mai vedea nimic.

Într-o clipă drumul fu acoperit, imprejurimile înecate într-o brumă deasă prin care zburau fulgi albi de zăpadă. Cerul să făcu tot-una cu pămîntul; Vladimir să găsea pe-o cîmpie și zadărnică căuta să mai găsească drumul. Calul înainta la noroc și în fiecare moment se urea pe o grămadă de zăpadă sau se infunda în vre-o groapă.

Vladimir se sfîrta să se țină pe drumul cel bun. Viscolul nu conținea, cerul nu se lumina. Calul începea să obosească și erea plin de sudore, cu toate că în tot momentul intra pînă la mijlocul corpului în zăpadă.

In cele din urmă Vladimir văzu că pierduse drumul. Se opri, începu să se gîndească, să calculeze, să se convingă, că trebuie să o ia la dreapta; calul de-abia înainta, deje de un ceas și mai bine erea pe drum. Jadrino nu putea să fie departe. Dar el mergea mereu și cîmpul nu se mai sfîrșea. Mereu munte de zăpadă și vîgăuni. Timpul trecea, Vladimir începu să fie foarte neliniștit.

In sfîrșit, într-o parte se desluși ceva negru; Vladimir se îndrepta în spate acolo. Trebuie să fie aproape de miezul nopții, lăcrămi și încînră din ochi; mergea la întimplare; vremea se linistită, norii se risipiră; înaintea lui se întindea o cîmpie îngropată sub valurile albe ale zăpezei. Noaptea era destul de senină. Dinaintea cîstăi colibile ei sări din sanie sa, alergă la fereastra și începu să bată. După cîteva minute oblonul de lemn se deschise și un bătrîn își cu barba lui cărunță.

— Ce vrei? — Jadrino și departe de aici? — Nu așa departe, la zece verste de aici? La răspunsul acesta Vladimir își smulse

părul și rămasă înmormurit ca un om osind la moarte.

— Moșule, zise din sus, poți să-mi dai o călăuză? Plătesc cît vel vrea.

— Așteaptă, zise uncheașul închizînd oblonul, o să-l dau pe fi-mi, el o să-ți arate drumul.

Ușa scrisă în țîține, băiatul esu și merse înainte, cînd arătînd, cînd căutînd drumul îngropat sub troieni de zăpadă.

— Ce ceas este? — Întrebă Vladimir.

— O să se facă ziua numai de cît, răspunse tînărul tăran.

Vladimir nu mai zise nici un cuvînt.

Cocoș cîntă și se luminase de ziua cînd sosîră în Jadrino. Biserica era închisă. Vladimir plăti călăuză și se duse în curtea preotului. Troika sa nu era acolo, ce veste îi aștepta...?

Dar să ne întoarcem la buni proprietari din Nenaradov și să vedem ce se petrece la dinșii.

Nimic.

Ziua se securse fară nici un incident, dar, noaptea? Maria căzu bolnavă. Se trimise în oraș după doctor. El veni seara și găsi pe Maria, aiurind. Niște friguri violente o cuprinsese și biata bolnavă vreme de două săptămîni fu pe marginea morîntului.

Nimeni din casă nu cunoștea cîstăinea fugă; scrisorile din ajan fusese arse de Maria; fată din casă a sa nu vorbise cu nimic nimic, temindu-se de minia stăpinilor săi. Dar Maria Gavrilovna însăși, în aiureala sa necurmată, desvăluise taina. Totuși cîvintele îi erau așa de zăpăcite incit mama sa, care nu se misca de la căpătul ei, înțelegea numai că fica sa iubea de moarte pe Vladimir Nicolaevic și că iubirea era, fară îndoială, pricina boalei. Ea se consfătu cu bărbatul său și cu ceilalți vecinii și fu hotărât cu unanimitate că Maria Gavrilovna nu trebuea să oc-

lească pe cel care îl desemnase Ursita, că săracia nu este un viță, că avuția nu face fericirea, ci omul care îl impărtășește viață și ațe lucruri de acest fel.

Cu toate acestea, Maria începuse să meargă spre bine.

(Va urma)

Lei 37. Renomul

de aur, 8 carate. Capac dublu

diametru 60 mm., 15 rubine;

veritabil și regulatorul de pre-

sisiune, mersul garantat, ase-

menea 8 carate aur; conserva-

rea confirmă frumusețea capa-

celor, valorind atât cît și al

renomului de 400 lei. Eșă însă în valo-

pentru 37 lei. Aceasta ceasornic, mărime

pentru dame, Lei 36.

Remontoir de argint ancre 15 rubine, trei

capace, cunoscut prin mersul regulat și or-

năt cu bun gust, Lei 19. Frumoase lanțuri

adaptindu-se Lei 4.

Expedierea franco contra ramburs.

M. RUNDBAKIN

TABORSTRASSE, 35 VIENNA (Austria)

Catalogul ilustrat gratis și franco.

MUŞAMALE IMPERMEABILE CELE MAI EFTINE

Vinde ca Specialitate Casă de Mașini Agricole și Industriale

București, str. Smârdan, 2

Brăila, Bulevardul Cuza, 17

Craiova, str. Cogălniceanu 10

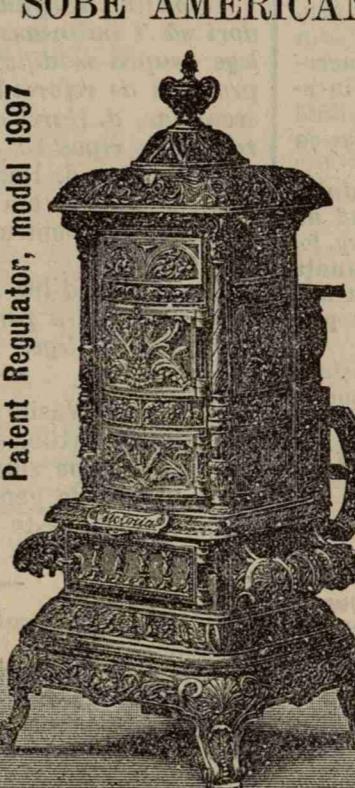
Dimitrie S. Nenîtescu

Advocat

12, Strada Regală, 12.

SOBE AMERICANE VERITABLE „SIRIUS”

CU Patent Regulator, model 1897

Tipografia „EPOCA” execută orice lucrări atingătoare de această artă

Societate Română de Asigurări Generale

BRAILA

Capital Social, lei 3,000,000 deplin vîrsat. Fond de organizare 300,000

CONSILIUL DE ADMINISTRĂRIE:

Președinte, DIMITRIE A. STURZĂ.

Vice-președinte: Alexandru Marghiloman, Nicolae V. Perlea.

MEMBRI CONSILIERI

Teohu Anastasiu, Deputat, mare proprietar, Tecnic; G. Assan, Președintele Camerei de Comerț București; Comandorul Marco Besso, Directorul societății Asigurări Generale, membru al Institutului dactuară din Londra, etc. etc.; Mauriciu Blank, Seful caselor de banuri Moroscos Blank & Co., București; T. Grigorevici, mare comerciant armator, în Brăila; Constantin G. Cocică, Deputat, Avocat, Brăila; Adolf Erdling, Consul German, Brăila; Director, HUGO ASCOLI.

Sub-director, D. Gherescu.

Societate Română de Asigurări Generale din Brăila, asigură în condițiuni liberale și avantajoase în contra daunelor de:

INCENDIU GRINDINĂ TRANSPORT

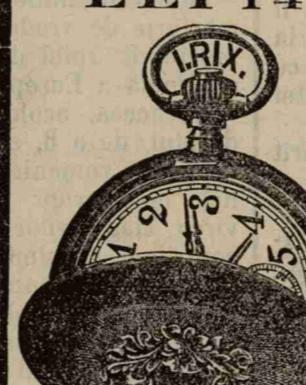
pe apă (Fluvial și Maritim) și pe uscat.

Asemenea dă cea mai mare dezvoltare operațiunilor în ramura **VIAȚĂ**, după combinațiile cele mai noi și mai convenabile.

DIRECȚIUNEA.

N.B. — Pentru orice informații a se adresa la sediul Societății, în Brăila, și la toate sucursalele din țară.

LEI 14

!! Sensație !!

fac inventatele nouă

CEASOARNE AMERICANE PLAQUE

REMONTOIR

INFĂȚIAREA SI SOLIDITATEA CA SI AURUL VERITABIL

Veritabil numai cu marca „J. RIX”.

Aceste ceasornice nu se pot distinge de adeverătele ceasornice de aur, nici de obiecte speciale, de care-ice sunt perfect și elegant executate. Capacile foarte bine cise-late, rămân în tot-d'un-a absolut neschimbă și se garantează în serii pentru mersul regulat al ceasornicului pe timp de 10 ani.

Pretul pentru o bucată Lei 14

Lanțuri, plaque facon Sport-Marchis sau Cuirasse, potrivindu-să la ceasornice de aur. Leie 3.50. Lafie-care ceasornic cu imbrăcămintă de piele gratis. Ceasornice de Dame, Savonette Leie 15. Comandate se primesc numai prin depoul central,

RIX. Vienna, PRATERSTRASSE 16. N.

Ezpedițiunea prin ramburs sau prin trimiterea valorii înainte prin mandat poștal.

Higiena dinților și a gărcii

Medalie de aur, Viena 1883; Medalie de argint, București 1883; Medalie de bronz, Paris 1883.

Antorizat de consiliul de higienă și salubritate publică.

DENTALINA ESENTA pentru GURĂ și PULBERE VEGETALĂ pentru DINȚI ale doctorului S. KONYA

Sunt două dentifrice recunoscute în țară și în străinătate ca cele mai bune pentru conservarea dinților, curățenie și higienă gărcii, dinăunot tot odată un miros placut.

Pretul: Un flacon Dentalină fr. 2,50 Pulbere din dîngi, fr. 2.

Depozite: în Iași, la Farmacia Fratii Konya; în București, la Farmaciile F.W. Zurner și F. Bruss, la Drogueria L. Ovessa și la Parfumeria „Stella”.

SINGURUL DEPOSIT

DE

TAPETE

CARE VINDE EFTIN

Strada REGALA, No. 9

Cea mai bună calitate existentă de

COCS

DE USINA DE GAZ

vi se furnizează la domiciliu, în saci

tone de 1000 kgr. garantată

46 Leie 46

dacă vă adresați printre o carte poștală

sau personal casei